

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1953 m.

vasario

13

PENKTADIENIS

Nr. 19 (829)

Kaina 15 kap.

NUMERYJE:

1. Komunistų ir nepartinių bloko kandidatai—1 pusl.
2. P. GRAŠČENKO. Kai kadrai parenkami pagal šeimyniškumą, pagal žemietišumą—2 pusl.
3. I. TRĄŠKINAS. Ryžtingai šalinti trūkumus—2 pusl.
4. Auga tarybinės liaudies materialinė gerovė ir kultūri-

nis lygis—3 pusl.
5. Mums rašo—3 pusl.
6. Iš mokyklų gyvenimo—4 pusl.
7. M. DOVDVILA. Tinkamai paruoškime reproductorius kergimo sezonui—4 pusl.
8. N. JERMOLAJEVAS. Vaikai, netekę vaikystės džiaugsmo—4 pusl.

AUKŠČIAU PARTINIO ŠVIETIMO LYGI

Partijos XIX suvažiavimo sprendimai, klasikinis draugo Stalino veikalas „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“, jo kalba baigiamajame suvažiavimo posėdyje apginklavo Komunistų partiją, visą tarybinę liaudį didinga komunizmo statybos mūsų šalyje programa.

Partinėms organizacijoms dabar nėra svarbesnio darbo, kaip partijos XIX suvažiavimo istorinių sprendimų, draugo Stalino genialių veikalų propagavimas ir studijavimas. Milijonai komunistų ir nepartinių studijuoja šiuos dokumentus.

Rajono partinio švietimo tinkle nuo šių metų sausio mėnesio 19 dienos irgi prasidėjo XIX suvažiavimo medžiagos studijavimas. Daugelis pirminių partinių organizacijų skiria didelį dėmesį partinio-politinio mokymosi klausimams. Neblogai organizuotas politinis komunistų ir nepartinių mokymasis rajono ligoninėje, pramkombinate. Ypatingai pagerėjo padėtis paskutiniuoju laikų „Bolševiko“ kolūkyje.

Tačiau, kaip rodo patikrinimas, eilė partinių organizacijų komunistų ir nepartinių aktyvų politinio švietimo klausimais mažai užsiiminėja. Štai, pavyzdžiui, J. Žemaitės vardo kolūkio partinė organizacija. Čia dažnai užsiėmimai nutraukiami, lankomumas blogas, dėstymas vykdomas žemu idėjinio lygiu. Partinės organizacijos sekretorius drg. Tvardauskas vietoje to, kad padėtų propagandistui U. Sokolovai, pats nelanko užsiėmimų ir nesidomi kitų komunistų mokymusi. Pasitaiko ir taip, kad užsiėmimai nutraukiami dėl propagandistų kaltės.

Yra ir tokie faktai, kad kai kurie vadovai, kaip drg. drg. Šišnas, Šalkauskas, Fedoto-

vas, skaito save pilnai užbaigtais marksistais, galvoja pragyventi seniai įgytomis žiniomis ir nedirba pakelti savo idėjiniam-politiniam lygiui. Partinės organizacijos nepareikalavo iš šių komunistų, kad jie dirbtų įsisąmoninant marksizmo-leninizmo pagrindus.

Kai kurios pirminės partinės organizacijos domi tik politmokyklų ir ratelių darbo organizacine puse, bet mažai dėmesio skiria idėjiniam užsiėmimų lygiui, nesidomi, kaip komunistai įsisavina dėstomąją medžiagą.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos įstatai reikalauja iš partinių organizacijų kasdien rūpintis partijos narių ir kandidatų politiniu švietimu, kontroliuoti, kaip jie įsisavina minimumą žinių marksizmo-leninizmo srityje. Partinės organizacijos turi pasiekti tokios padėties, kad visi komunistai, mūsų kadrai, nepartinis aktyvus studijuotų partijos XIX suvažiavimo medžiagą, genialų draugo Stalino veikalą „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“. Suvažiavimo medžiagos ir draugo Stalino veikalo studijavimas turi būti glaudžiai siejamas su įmonėmis, įstaigomis, kolūkiams iškeltais uždaviniais.

Butina pasiekti, kad ratelių ir politmokyklų klausytojai suprastų Tarybų Sąjungos tarptautinės ir vidaus padėties klausimus, gerai žintų tuos uždavinius, kuriuos partijos XIX suvažiavimas iškelė partijai ir tarybinei liaudžiai.

Keliant idėjinį užsiėmimų partinio švietimo tinkle lygį, auklėjant darbo žmones komunizmo dvasia, aukšto politinio budrumo dvasia, partinės organizacijos padės sėkmingai įvykdyti partijos XIX suvažiavimo sprendimus.

Auga kolūkių nedalomieji fondai

Per dvejus metus Penzos srities kolūkių nedalomieji fondai išaugo daugiau kaip 70 milijonų rublių. Tuo pasireiškia nepaliaunamas visuomeninio ūkio augimas. Srities žemės ūkio artelėse žymiai išplėsti grūdinių kultūrų plotai: vien tik vasarinių ir žieminių kviečių pasėliai padidėjo 152 tūkstančiais hektarų. Pusanro karto padidėjo kanapių, cukrinių runkelių pasėliai; žymiai daugiau negu anksčiau sėjama saulėgrąžų, machorkos ir kitų techninių kultūrų. Dėka aukštos

agrotechnikos ir sunkiųjų darbų mechanizavimo lygio šios kultūros duoda gausius derlius ir atneša kolūkiams didesnę pajamą. Auga ir kolūkių nedalomieji fondai.

Iš nedalomųjų fondų lėšų žemės ūkio artelės nuo penkmečio pradžios išleido ūkiniam pastatams statyti, tvirtinti ir vandens rezervuarams įrengti, kaimams elektrifikuoti, sunkiesiems darbams mechanizuoti ir kitiems gamybiniam reikalams 29 milijonus rublių.

(TASS—ELTA).

Komunistų ir nepartinių bloko kandidatai

Lazačenkoviene Matriona Lavrentjevna
kandidatas į Vilniaus srities DŽDT deputatus Turmanto rinkiminėje apygardoje Nr. 59

Lazačenkoviene Matriona Lavrentjevna gimė 1905 metais Vilniaus srities Zarasų apskrities Komno kaime vargingo valstiečio šeimoje. Pirmojo imperialistinio karo metais, kai priešas užpuolė gimtąjį kraštą, drg. Lazačenkoviene šeima evakuavosi į Arzamaso miestą Rusijoje. Karui pasibaigus, Matriona Lavrentjevna grįžo tėviškėn į Turmanto miestelį. Sunkus ir liūdnas gyvenimas sutiko ją čia. Dirbdama buože, drg. Lazačenkoviene buvo iš esmės tamsi ir užguita moteris, kaip ir tūkstančiai kitų smetoninės Lietuvos moterų. Po nepakeliamo darbo dienos drg. Lazačenkoviene turėjo rūpintis dviejų vaikų auklėjimu.

Kai Lietuvoje buvo įvesta tarybinė valdžia, drg. Lazačenkovienei daugiau negrėsė persekiojimai ir suėmimai iš smetoninės žvalgybos pusės už aktyvią visuomeninę veiklą ir už dalyvavimą revoliuciniame judėjime.

Liaudis iškelia Matrioną

į vadovaujantį tarybinį darbą. Ji dirba buvusioje Zarasų apskrityje Smalvų valsčiaus žemės komisijos pirmininke, konfiskuojama dvarininkų ir buožlių žemę ir perduoda ją darbo valstiečiams. Kartu drg. Lazačenkoviene dirba Smalvų valsčiaus vykdomojo komiteto pirmininke, atiduodama savo jėgas naujam reikalui. Netrukus drg. Lazačenkoviene mokosi kursuose prie LKP CK, o juos baigusi dirba partijos Zarasų apskrities komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus instruktoriumi.

Prasidėjus Didžiajam Tėvynės karui, drg. Lazačenkoviene evakuojasi į Kusbyševos sritį ir ten, dirbdama Kaldybinio rajono „Polevodo“ kolūkio laukininkystės brigados brigadininke, sviesto gamyklos direktoriumi, kartu su visos šalies darbo žmonėmis padeda Tarybinei Armijai kelti pergale prieš priešą.

1942 metais Matriona Lavrentjevna Lazačenkoviene

Išstikimas liaudies sūnūs

Sunkūs buržuazijos valdymo metai. Nepakeliamas spaudimas ir išnaudojimas slėgė varginųjų valstiečių pečius. Lietuvos darbo žmonės bürėsi į kovą prieš savo išnaudotojus. 1938 metais netoli Zarasų, Rusteikių kaime, pradėjo veikti pagrindinė komunistinė organizacija. Pagrindinės organizacijos narių tarpe tuo laiku galima buvo atrasti ir dabartinį Bachmatų apylinkės Tarybos pirmininką, Čapajevos vardo kolūkio partinės organizacijos sekretorių Semioną Artamonovičių Balapkiną. Vykdydamas pagrindinės organizacijos pavestą uždavinį, Semionas Artamonovičius platindavo bolševikinę spaudą, atsišaukimus.

Revoliucinių švenčių išvakarėse daugelyje vietų suplevėsuodavo raudonos vėliavos.

Taip drg. Balapkinas pradėjo savo kovą už Tarybų valdžią Lietuvoje. Neįbaigti jo žiaurūs smetoninės policijos persekiojimai. Semionas Artamonovičius išstikimai tarnavo partijai ir sulaukė laimingosios 1940 metų vasaros, kada Lietuvos liaudis, Tarybų Sąjungai padedant, nusimetė kapitalistų ir dvarininkų spaudą.

Atsidūrus Tėvynei pavojuje, Semionas Artamonovičius, su ginklu rankoje 16-sios lietuviškos divizijos karių eilėse praėjo šlovingą kelią

nuo Ortole iki Kaliningrado.

Pasibaigus karui drg. Balapkinas, kaip ir dauguma tarybinų karių, grįžo prie talkaus kurybinio darbo.

Paskutiniu metu jis dirba apylinkės Tarybos pirmininke. Aktyvus visuomenininkas, nenulstamas kovotojas už dar gražesnę ateitį jis teikia didžiulę paramą apylinkės kolūkiui, padeda jo organizaciniams-ūkiniams stiprėjimui, sėkmingai vadovauja ūkiniam ir kultūriniam apylinkės gyvenimui.

Čapajevos vardo kolūkio kolūkiečiai, įvertinę jo nuopelnus, iškelė drg. Balapkiną kandidatu į apylinkės DŽDT Tarybos deputatus.

Studijuojami partijos XIX suvažiavimo dokumentai ir draugo J.V. Stalino veikalas „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“

Maskvos miesto paskaitų biuras organizavo sostinės darbo žmonėms daugiau kaip 2.500 paskaitų, skirtų Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimo nutarimams ir istorinei draugo J.V. Stalino kalbai baigiamajame suvažiavimo posėdyje.

Didelį susidomėjimą sukėlė paskaitos apie laipsniško perėjimo iš socializmo į komunizmą būdus, pravestos

Lenino vardo klube ir mažalitražinių automobilių gamykloje.

„Metrostrojaus“ Kultūros namuose įvyko paskaita tema: „Darbo žmonių materialinės gerovės ir liaudies kultūrinio lygio augimas naujajame penkmetyje“, Stalino vardo automobilių gamyklos Kultūros namuose—apie didžiąsias komunizmo statybas.

Miesto paskaitų biuro or-

ganizuotas paskaitas, skirtas partijos XIX suvažiavimo dokumentams, išskiause 300 tūkstančių maskviečių.

Odesos srities rajonų partinės organizacijos kolūkiečių tarpe propaguoja partijos XIX suvažiavimo nutarimus ir draugo J. V. Stalino veikalą „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“.

(TASS—ELTA).

PARTIJOS GYVENIMAS

KAI KADRAI PARENKAMI PAGAL ŠEIMYNIŠKUMĄ, PAGAL ŽEMIETIŠKUMĄ

Vieną praėjusių metų rugsėjo mėnesio dieną į antrojo partijos Zarasų rajono komiteto sekretoriaus drg. Bukatj kabineta įėjo lankytojas.

Naujas žuvies gamyklos direktorius — prisistatė įėjęs asmuo. Partinio žvilgsniu apvedęs kabineta, bijodamas, kad neišgirstų kas nors iš pašalinių, jis tyliai pridūrė: — Viktoras Salkauskas, atkomandiruotas pas jus Lietuvos TSR Žuvies pramonės ministerijos.

— Labai malonu, kad ministerijoje mūsų neužmiršta, — atsakė sekretorius. — Su šia žuvies gamykla tiesiog vargas. Joje direktoriai niekaip ilgai neišsilaiko. Per metus pasikeičia trys.

Ir drg. Bukatj papasakojo pašnekovui apie neseniai įvykusį buvusio gamyklos direktoriaus Kalesnikovo, jo pakeičinimo — sandelininko Tatarinovo, buhalterio Cikuliko, buhalterio pavaduotojo Ureščenkos ir kai kurių kitų teismo procesą, kurį už pasisavintas valstybines lėšas gavo pagal nuopelnus.

Tai nenaudėtai — nutraukė sekretorių Salkauskas. — Taip jiems ir reikia. Žinos, kaip grobstyti visuomeninį turtą.

Jo žodžiai taip rusčiai nuskambėjo nuteistųjų nusikaltėlių atžvilgiu, kad sekretorius nepalankė reikalingu klausinėti apie ankstesnę Salkausko veiklą. Jis buvo tikras, kad naujasis direktorius neapgaus.

Jei drg. Bukatj būtų pasidomėjęs ankstesne naujojo direktoriaus veikla, tai jis būtų nesustodamas apie jį tokios nuomonės: Faktai byloja apie tai, kad Salkauskas nėra vertas pasitikėjimo. Nuo 1951 metų iki 1952 metų birželio mėnesio Salkauskas dirbo Vievio rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos pirmininku. Užimdamas tokį atsakingą postą, jis šviesė į kairę ir į dešinę kooperatyvo lėšas, sistemingai girtuokliavo, piknaudžiavo tarnybine padėtimi.

Štai kai kurie „nuofykiai“ iš jo veiklos, cituoti rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos pirmininko pareigas. Kartą Vievio paruošė kontoros paruošėjas Petras Glebkus nupirko rajono vartotojų kooperatyvų sąjungai nupenėtą bekoną. Riebus gyvulinis patraukė Salkausko dėmesį.

— Tu, Petru, atiduok man šį bekoną, — paprasė jis paruošėjo.

— Ka, jūs, Viktorai! Mano ir taip 9 tukštančiai rublių iseikvota, pasiskundė drg. Glebkus pirmininkui. O čia dar mano saskaiton, pėsidės šimtai rublių.

Bet Salkauskas meiliai paguodė susijaudinusi paruošėją:

— Nenusimink, bičiuli. Tik duok laiko. Ir už bekoniką atsiskaityšime. Kol aš rajono vartotojų kooperatyvų sąjungoje nebūsi nuskriaustas.

Salkauskas neliko paruošė-

jui skolingas nors po dviejų mėnesių, bet su juo atsiskaitė. Tiesa, ne savo pinigais, o valstybiniais.

Arba toks faktas. Kartą užėina Salkauskas į pramoninių prekių parduotuvę ir pareikalauja iš pardavėjos Olgos Simanškos duoti jam medžiagos, kostjumui. Pardavėja įvykdė įsakymą, tikėdamasi, kad pinigai greit bus sumokėti. Bet skola buvo gražinta tik tada, kai įstikšo Lietuvos vartotojų kooperatyvų sąjungos valdybos pirmininkas.

Neverta daug kalbėti apie Salkausko veiksmus Vievyje. Apie jo ankstesnius žygius skaitytojas žino iš feljtono „Eikyotojų judėjimas“, kuris 1952 m. birželio 22 d. buvo išspausdintas laikraštyje „Sovietskaja Litva“. Feljtonas buvo apysaistytas partijos Vievio rajono komiteto biure. Salkauskui buvo padarytas griežtas pareikšimas, įrašant į įskaitos kortelę. Kiek vėliau jis buvo pašalinamas ir darbo.

Bet Salkauskas nenusiminė. Nepadėjo vietiniai bičiuliai, nusprendė jis, padės vilniečiai. Bet kaip? Pasirinko įvykusį partijos Vievio rajono komiteto sekretorių, dabartinį Lietuvos TSR Žuvies pramonės ministerijos pavaduotoją drg. Aleksandravičių.

Ir štai Salkauskas Žuvies pramonės ministerijoje. Senąjį bičiulį drg. Aleksandravičių suliko įstikšo glėbiu.

Kam, kam, o tai visada šalia vietelės atsiras. Važiuiok į Zarasus žuvies gamyklos direktoriaus. Tai, brėlau, gražus Lietuvos kampelis. Gyvensi ten, kaip kurorte.

Nuo pirmųjų savo buvimo naujoje vietoje dienų Salkauskas išvystė vertėivišką veiklą. Naujojo direktoriaus atvažiavimo garbei buvo surengtas didelis banketas. Jame dalyvavo inžinierius Šiškovas, sandelininkai J. Mackevičius ir K. Rybakovas, ekspeditorius Samochvalovas ir kiti.

Bankete Salkauskas pasakė jausmingą kalbą. Jis kalbėjo: „Už gerą tarnybą apdovanosiu nepažesiu tu, kurie dris mane kritikuoti“.

Žodžius sekė darbai. Sandelininkas J. Mackevičius ir K. Rybakovas jis paliko ankstesnėse pareigose, nors tresto įsakymu vienas šių etatų turėjo būti sumažintas. Darbuotojai Marijai Sepiakovai direktorius neteisėtai padidino algą už tai, kad prižiūrė jo šluočių ūkį. Salkauskas neskriaudžia ir sargo Kilbausko, kuris taip pat dirba jo namų darbas.

Kitais Salkauskas elgiasi su tais, kurie nenori būti jo patikimais, dris kritikuoti jo neteisėtus veiksmus. Jų taikė vienas tikimas atleidimas. Taip buvo susidorojta su Zarasų žuvies skyriaus vedėju drg. Tichonovu.

Partinė organizacija ir profsąjunginė grupė ėmė ginti sąžiningą darbuotoją. Bet Salkauskas jų nesiklausė. Neautoritetingas Salkauskui bu-

vo ir liaudies teismo sprendimas gražinti drg. Tichonovą į ankstesnes pareigas.

Direktoriui Salkauskui nepatiko ir šoferis drg. Bogdanovičius. Jį jis atleido dėl „etatų sumažinimo“.

Salkauskas panaudoja tarnybines padėtis asmeniškais tikslams. Pavyzdžiui, jis ne kartą važinėjo į Vilnių ir į Vievį asmeniškais reikalais. Tačiau tai netrukdė jam neteisėtai gauti pagal komandiruotę pinigus. Girtuokliavimai Salkauskui tapo sistema. Kiekvienas direktoriaus išvykimas į skyrius, kaip taisyklė, baigdavosi išcertuvėmis.

Apie visus Salkausko žygius buvo pranešta į žvejybos trestą. Faktams patikrinti čia asmeniškai buvo atvažiavęs tresto valdytojas drg. Repšys. Valdytojas čia išbuvo šavaite laiko. Bet jo atvažiavimas nedavė jokių rezultatų. Ir ką drg. Repšys galėjo padaryti, jei jis drauge su Salkausku ir jo artimaisiais važinėjo po skyrius ir girtuokliavo.

Matydamas, kad jam viskas geruoju baigiasi, Salkauskas ėmė dar daugiau piknaudžiauti tarnybine padėtimi. Šiomis dienomis pas jį viešėjo ministro pavaduotojo drg. Aleksandravičiaus žmona. Jis apipylė ją dovanoms ir davė automašiną toms dovanoms nugabenti į Vilnių.

Ar visi šie Salkausko žygiai yra žinomi partijos Zarasų rajono komitetui? Taip, žinomi. Dar sausio 7 d. partijos rajono komitete buvo gautas Vievio rajono prokuroro raštas dėl Salkausko patraukimo baudžiamojon atsakomybėn už kooperatyvo lėšų grobstymą, už tarnybinės padėties panaudojimą asmeniškais, savanaudiškiems tikslams. Bet partijos rajono komitete iki šiol galvoja, spėlioja: ar verta jį patraukti atsakomybėn?

— Mano nuomone, — pareiškė partijos rajono komiteto antrasis sekretorius drg. Bukatj, — komunistas Salkauskas neblogai atlika darbą. Atrodo, kad nėra reikalo jo bausti.

TSKP XIX suvažiavimo priimtuose partijos Įstatuose sakoma, kad partijos narys privalo „bet kuriame partijos pavestame poste nenukryptamai vykdyti partijos nurodymus dėl teisingo kadru parinkimo pagal jų politines ir dalykines savybes. Šių nurodymų pažeidimas, darbuotojų parinkimas pagal bičiuliškų santykių, asmeninio atsidavimo, žemietiškumo ir giminystės požymius nesuderinamas su buvimu partijoje“.

Aukščiau pateiktieji faktai liudija, kad atskiri vadovaujantieji partiniai ir ūkiniai darbuotojai šurkščiai pažeidžia Įstatų reikalavimus, rodo politinį nerūpestingumą ir žioplumą parenkant kadrus, taikstosi su trūkumais.

P. Graščenko

(„Raudonoji Žvaigždė“, vasario 10 d.)

Pamaris kraštas. Šmakovo rajono „Novaja derevnia“ kolūkyje partinio švietimo tinkle gerai sutvarkytas mokymasis. Rateliuose mokosi daugiau kaip 30 žmonių.

Nuotraukoje: aukštesnio tipo ratelio partijos istorijai nagrinėti užsiėmimai. Centre — propagandistas J. F. Omeljanenko.

N. Nazarovo nuotrauka

(TASS).

Kolūkių ataskaitiniuose-rinkiminiuose susirinkimuose

Ryžtingai šalinti trūkumus

Šiomis dienomis Kutuzovo vardo kolūkyje įvyko ataskaitinis-rinkiminių susirinkimas.

Ataskaitinį pranešimą apie kolūkio 1952 metų ūkinę veiklą padarė artelės pirmininkas drg. Beinoras. Pranešime buvo pažymėti pasiekimai ir laimėjimai ir kolūkyje esantieji trūkumai. Pranešėjas nurodė, kad praėjusiais metais kolūkis nepatenkinamai vykdė ūkinius uždavinius: neįvykdė derlingumo užduočių, nepakėlė iki numatyto lygio gyvulių produktyvumo, daugelis kolūkiečių neįvykdė darbadienių minimumo. Tačiau pranešime nebuvo konkrečiai nurodyta, kokios priežastys trukdė kolūkiui pasiekti geresnių laimėjimų, kokių priemonių ėmėsi valdyba trūkumams šalinti. Visą kalbę drg. Beinoras suvertė nepalankioms gamtos sąlygoms, kurių, girdi, sutrukdžiusios laiku atlikti ūkines kampanijas.

Nekovingas ir neanalizuojantis kolūkio valdybos darbo buvo ir revizijos komisijos pirmininko drg. Sinkevičiaus pranešimas. Iš pranešėjo žodžių išryškėjo, kad revizijos komisija irgi taikstėsi su trūkumais kolūkyje, nenorėdama „gadinti santykių“ su kolūkio valdyba ir kolūkiečiais, kurie lauzė Žemės ūkio artelės įstatus. Ji neįsigilino į kolūkio gamybinę veiklą, nekėlė trūkumų, tik „draugiškai“ perspėdavo kolūkio vadovus ir drausmės laužytojus.

Ataskaitiniame rinkiminiame susirinkime pasireiškė didelis kolūkiečių aktyvumas, jų noras ryžtingai šalinti trūkumus darbe, kovoti prieš ištižėlius ir visuomeninio turto grobstytojus. Kolūkiečiai savo pasisakymuose dalykiškai kritikavo kolūkio valdybą, nurodė trūkumus jos darbe.

Teisingai ir aštriai kritiko valdybą ir brigadininkus kolūketis Valkauskas. Jis nurodė, kad svarbiausias derlingumo kėlimo ir visuomeninio turto didėjimo stabdys yra tai, kad kolūki-

valdyba nekovoja už darbo drausmės stiprinimą, ji mažai kontroliuoja, kaip laukininkystės brigadų brigadininkai vykdė savo užduotis, ar visus kolūkiečius įtraukia į darbą. Brigadininkai neįaučia atsakomybės už savalaikį darbų įvykdymą. Buvo atsitikimų, kada brigadininkai net po 3 dienas nesirodydavo brigadoje, girtuokliavavo. Kolūkiečiai, neįausdami vadovavimo, tuo metu, kai reikėjo įtempti visas jėgas sparčiau nuimti derliui, užsiiminėjo pašaliniais darbais. Ir dėl to nukentėjo derlius, o tuo pačiu ir kolūkiečių darbadienis.

Apie brigadininkų Blinovo ir Blaževičiaus neatsakingumą kalbėjo kolūketis Tyardauskas. Šie brigadininkai, pareiškė jis, nesistengė kelti kolūkiečių darbo aktyvumą. Jų vadovaujamosse brigadose neišdirbo darbadienių minimumo 86 kolūkiečiai, brigadose sužlugdyta žiemkenčių sėja.

Kritiškai išanalizavo padėtį gyvulininkystės fermose kolūketis Plotnikova. Ji nurodė, kad silpno gyvulininkystės vystymo ir žemo jos produktyvumo priežastis yra nepatenkinamas gyvulininkystės darbuotojų darbas. Fermų vedėjas drg. Karalkovas taikstosi su rimtais trūkumais fermose. Pašarų ir gyvulininkystės produktų apskaita ypač apleista, nekontroliuojamas pašarų su naudojimas, o koncentruotieji pašarai randasi pas fermos vedėją, kuris juos naudoja savo reikalams.

Apie eilę trūkumų artelėje kalbėjo ir kiti kolūkiečiai. Jie nurodė daug vertingų priemonių trūkumams pašalinti, reikalavo, kad kolūkio valdyba ryžtingai šalintų trūkumus ir ypač daug dėmesio skirtų darbo drausmės stiprinimui, kolūkio visuomeninio turto didinimui.

Susirinkime buvo išrinkta nauja kolūkio valdyba ir revizijos komisija. Kolūkio pirmininku išrinktas drg. Beinoras.

I. Traškinas

Graži iniciatyva

Neseniai „Počiotnyj trud“ kolūkio komjaunuoliai parodė gražią iniciatyvą. Kolūkyje buvo suorganizuota sekmdienio talka pervežti pašar-

rams į stambių raguočių fermą. Sekmdienio talkoje dalyvavo 20 jaunuolių, buvo pervežta apie 40 vežimų pašaro.

I. Ruseckis

Auga tarybinės liaudies materialinė gerovė ir kultūrinis lygis

Draugas Stalinas, atrades pagrindinį socializmo ekonominio dėsnį, moko, kad šio dėsnio esminiai bruožai ir reikalavimai yra: užtikrinimas maksimalaus patenkimo nuolat augančių materialinių ir kultūrinių visos visuomenės reikmių, nepaaukštinant didinančių ir tobulinančių socialistinę gamybą aukščiausios technikos pagrindu.

Socializmas nėra įtanomias be nuolatinio rūpinimosi visuotine liaudies gerove, darbo žmonių materialinio ir kultūrinio lygio pakilimu. Rūpinis žmonių gerovė ir laisvė yra pagrindinis Tarybų valstybės, Komunistų partijos uždavinys. Stalininio rūpinimo liaudies gerove yra persunktos partijos XIX suvažiavime priimtose direktyvos dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti.

Sistemiinga mūsų šalies darbo žmonių gerovės kilimą ryškiausiai apibūdina nacionalinių pajamų augimas. 1951 metais TSRS nacionalinės pajamos padidėjo palyginti su 1940 metais 83 procentais. 1952 metais TSRS nacionalinės pajamos padidėjo palyginti su 1951 metais 11 procentų.

Mūsų šalies vartojimo prekių kainų sumažinimo išdavoje, darbininkų ir tarnautojų pensijų, darbo užmokesčio padidėjimo išdavoje, valstiečių piniginių ir natūraliųjų pajamų ir valstybės išmokų bei lengvatų gyventojams padidėjimo išdavoje, darbininkų bei tarnautojų pajamoms, skaičiuojant vienam dirbančiajam, padidėjo 1952 metais palyginti su 1951 metais 7 procentais ir valstiečių pajamoms, skaičiuojant vienam dirbančiajam žemės ūkyje, 8 procentais.

Penktojo penkmečio metais TSRS nacionalinės pajamos padidės ne mažiau kaip 60 procentų. Realūs darbininkų ir tarnautojų darbo užmokesčiai pakils per šiuos metus ne mažiau kaip 35 procentais, o valstiečių pajamos ne mažiau kaip 40 procentų. Tarybų Sąjungoje visos nacionalinės pajamos priklausė darbo žmonėms. Apie tris ketvirtadalius nacionalinių pajamų TSRS darbo žmonės gauna asmeninėms materialinėms ir kultūrinėms reikmėms patenkinti.

Socialistinės santvarkos sąlygomis, kai nėra išnaudotojų klasių, kiekvienas žmogus, žengęs pirmą vystant gamybinės legos, toliau kelia liaudies gerovę. Nenuilstamas partijos ir vyriausybės

rūpinimasis darbo žmonių gyvenimo lygio kėlimu aiškiai pasireiškia visų platanų vartojimo prekes gaminančių pramonės šakų vystymu, mažmeninės prekių apyvartos didinimu. Pirmojo pokarinio penkmečio metais šalyje žymiai padidėjo lengvosios ir maisto pramonės visų rusų dirbinių gamyba. 1951 metais mūsų respublikos gyventojai nupirko pramonės ir maisto prekių 34 procentais daugiau, negu 1948 metais. Naujajame penkmečiuje visoje šalyje numatyta padidinti valstybinės ir kooperatinės prekybos mažmeninių prekių apyvartą maždaug 70 procentų.

Tarybų Lietuvoje visiems laikams padarytas galas ne darbui šiam neisvengiamam kaphalzinio palydovui. Nepaliaujanai didėja darbininkų ir tarnautojų skaičius. Tik per trejus pastaruosius metus jų skaičius padidėjo 38 procentais. Visuomet turėti darbą ir būti ramiam dėl rytojanis dtenos! — tai tokia gerovė, kurią duoda darbo žmogui vien tik socializmas.

Pajamų augimas užtikrina nuolatinį darbo žmonių santuopų didėjimą. Vien tik Tarybų Lietuvoje 1951 metais gyventojų indėliai į taupomąsias kasas padidėjo 17 milijonų rublių, indėlininkams išmokėta daugiau kaip 2 milijonai rublių procentų iš indėlių.

Greta darbininkų ir tarnautojų realaus darbo užmokesčio didėjimo, valstiečių pajamų, augimo, darbo žmonės gauna valstybės sąskaita pašalpas ir socialinio draudimo išmokas, socialinio aprūpinimo pensijas, nemokamas ir lengvatines atilsines į sanatorijas ir poilsio namus bei vaikų įstaigas, pašalpas daugtėviškoms ir vienišoms motinoms, nemokamą medicinos pagalbą, nemokamą apmokymą ir kvalifikacijos pakėlimą, stipendijas moksleiviams ir kitą kitą išmokų bei lengvatų. Darbininkai ir tarnautojai gauna apmokamas atostogas. Vien tik 1952 metais mūsų šalies gyventojai tokių išmokų ir lengvatų valstybės sąskaita gavo apie 129 milijardų rublių sumai.

Tarybų valstybė visokeriopai rūpinasi darbo žmonių butų sąlygų pagerinimu. Butų statyba įgijo visoje šalyje, tame tarpe ir mūsų respublikoje, didžiulį užmojų. Pokarinio penkmečio metais Tarybų Lietuvos miestuose ir darbininkų gyvenvietėse pasta-

tyta ir atstatyta daugiau kaip 1 milijonas kvadratinį metrų gyvenamojo ploto, kaimo vietovėse pastatyta 14,5 tūkstančio gyvenamųjų namų. Butų statybos tempai auga metai po metų. Vykdomi dideli darbai statant komunalines įmones ir tvarkant miestus bei darbininkų gyvenvietes.

Niekuomet praityje Lietuva nežinojo tokio spartaus mokslo, literatūros, meno, spaudos vystymosi, kaip Tarybų valdžios metais. Mokslo įstaigų durys plačiai atvertos darbo žmonėms ir jų vaikams. Dabartiniu metu respublikoje veikia 250 vidurinių, 835 septynmetės ir 2,515 pradinė mokyklų. Visomis bendro lavinimo formomis respublikoje apimta daugiau kaip pusė milijono žmonių. Respublikoje yra 14 aukštojo mokslo įstaigų, kuriose mokosi apie 15 tūkstančių žmonių. Metai po metų plečia savo veiklą respublikos Mokslų akademija.

Auga kino teatrų ir kultūros švietimo įstaigų tinklas. Šiuo metu Tarybų Lietuvoje veikia 370 kinų, apie 4.000 bibliotekų, daugiau kaip 3.000 klubų-skaityklų ir kultūros namų.

Partijos XIX suvažiavimo direktyvos dėl penktojo penkmečio plano atveria naujas didingas perspektyvas Tarybų Lietuvos darbo žmonių kultūriniam lygiui toliau kelti.

Respublikoje ir toliau augs mokyklų, kultūros švietimo įstaigų, kino teatrų tinklas, bus pereita nuo visuotinio septynerių metų mokslo į visuotinį vidurinį mokslą visuose miestuose ir kaimo vietovėse sąlygos.

Istoriniai partijos XIX suvažiavimo sprendimai atveria tarybiniais žmonėms naujus puikius horizontus. Penktasis penkmečio planas TSRS išvystyti yra taikios ūkinės ir kultūrinės statybos planas, tolesnio tarybinės liaudies materialinės gerovės kėlimo planas.

Per įvykstančius rinkimus į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas lietuvių tauta pademonstruos savo pasiryžimą įgyvendinti TSKP XIX suvažiavimo sprendimus, pasiekti naujus laimėjimus komunistinėje statyboje.

A. Jurginis

Keliamą darbininkų kvalifikacija

Panevėžys (ELTA). Lietuvos muilo kombinato parūpinimo ir organizacijos gamybinis komitetas ir administracija skiria daug dėmesio kadru kvalifikacijos kėlimui. Čia veikia techninio mokymu rataliai, stachanoviškos mokykla, vykdomas brigadinis ir individualus jaunųjų darbininkų apmokymas.

Kvalifikacijos kėlimas daug padeda darbo našumui kilti. Pirmajam kiekvieno darbininko vidutinis metinis išdirbis žymiai viršijo normą. Kombinas pirmą kartą įvykdė metinį bendrosios produkcijos gamybos ir asortimento planą suospė daugiau kaip 1,50 tūkstančių rublių valstybinių lėšų.

Kombinato kolektyvas gerai dirba ir šiais metais. Produkcijos gamybos grafikas pralenkiamas. Socialistiniame lenktyniavime gerus rezultatus pasiekė stachanovinių mokyklų mokiniai muilo virėjas Mečys Kryževičius ir riebalų šutintojas Stasys Januška.

MUMS RAŠO

Užmirštas agitpunktas

Grybinės apylinkėje sunku rasti agitpunktą. Jis yra klube-skaitykloje, tačiau apie jo egzistavimą beveik niekas nežino, nes joks darbas su rinkėja s jame nedirbamas. Prie agitpunkto net nėra ir iškabos.

Agitpunktas blogai apipavidalintas. Nėra plakatų bei šukių, mažai rinkiminės literatūros, nėra agitacinio-masinio darbo plano.

Neveikia ir agitatoriai. Su jais nebuvo surengta nė vieno seminaro. Niekas neduoda jiems užduočių ir nereikalauja ataskaitos. Nenuostabu, kad agitatoriai J. Ragauskaitė, S. Janulionytė, Kazakevičius dar neatliko nė vieno pasikalbėjimo.

A. Rūkštelė

Kada Ždanovo vardo kolūkyje bus sutvarkytas klubas?

Ždanovo vardo kolūkyje yra daug jaunimo. Kultūrinis jaunuolių poilsis turi didelę reikšmę tolesniam jų išsiauklėjimui kultūrinio-politiniu atžvilgiu.

Kaip praleidžia laisvalaikį Ždanovo vardo kolūkiečių jaunimas?

Dalis jaunuolių visiškai neturi kur jį praleisti. Kiti lanko vakaruškas, organizuojamas atskirų kolūkiečių namuose, kuriose retai kada apsieinama be išgėrimų.

Tokia padėtis susidarė todėl, kad kolūkio valdyba bei komjaunimo organizacija nepasirūpino organizuoti jaunimo kultūrinį poilsį. Priežastis viena: nėra gerų patalpų, kur galima būtų organizuoti viešus vakarus,

Čia taip pat užmirštas partijos XIX suvažiavimo medžiagos propagavimas. Daugelis kolūkiečių domisi, kokie uždaviniai dabar iškelti kolūkiečiams ir visiems darbo žmonėms toliau keliant liaudies ūkį, bet agitatoriai nepasakoja apie tai.

Tokia padėtis susidarė dėl to, kad ilgą laiką agitgrupė neturi vadovo. Paskirtas agitgrupės vadovas drg. Kazancevas nė karto nebuvo apylinkėje ir jokio darbo su agitatoriais nedirbo. Dabar laikinai agitgrupės vadovu paskirta klubo-skaityklos vedėja drg. Aksiutova. Bet ir ji dar jokio darbo su agitatoriais neatliko.

meninės saviveiklos pasirodymus, paskaitas. Tiesa, patalpos klubui yra, bet niekas nesirūpina jas atremontuoti, nors didelio remonto čia ir nereikia. Užtenka įdėti dvigubus langus, sutvarkyti lubas ir pastatyti pora krosnių apšildymui. Tam yra visos galimybės. Jau dveji metai prie klubo puva lentos, kolūkis turi savo plytinę, ir krosnies pastatymas sunkumų nesudaro.

Nesirūpina klubo sutvarkymu kolūkio komjaunimo organizacija. Jau seniai netgi komjaunuolių ir jaunimo jėgomis klubą galima buvo sutvarkyti, bet apie tai iki šiol niekas nepagalvojo.

I. Ivanovas

Pagerinti vaismedžių priežiūrą

Lysenkos vardo kolūkyje yra apie 3 ha sodo, taip pat užveistas nemažas medelynas. Tačiau vaismedžių priežiūra čia yra labai bloga. Nei sodas, nei medelynas nebuvo paruošti žiemai. Vaismedžiai neapsaugoti nuo šalčio ir kenkėjų. Dėl to dalis vaismedžių yra kenkėjų apgadin-

ti. Nei kolūkio valdyba, nei pirmininkas drg. Juškėnas sodo priežiūra visai nesirūpina. Kolūkyje net nėra paskirto nuolatinio žmogaus, kuris prižiūrėtų vaismedžius. Toliau tokia padėtis tęstis negali ir jos ištaisymui reikia imtis konkrečių priemonių.

L. Talutis

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Nedoras drg. Sorokino elgesys“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo atspausdintas „Pergalės“ laikraščio 12(822) numeryje.

Jame buvo nurodyta, kad Trinkuškių apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Sorokinas blogai vadovauja apylinkės Tarybos darbui, nebuvo kolūkiuose, dažnai girtuokliauja. Drg. Sorokinas vietoj to, kad kovotų su artelės iš-

statų laužytojais, pats grubiai pažeidžia artelės įstatus.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas redakcijai pranešė, kad faktai, iškelti korespondencijoje, pasitvirtino. Drg. Sorokinas buvo išklaustas vykdomojo komiteto posėdyje. Už blogą darbą ir neleistiną elgesį Sorokinui pareikštas griežtas papeikimas.

„Nerūpestingas brigadininkas“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo išspausdinta š. m. sausio 21 d. „Pergalėje“.

Joje buvo nurodoma, kad „Počiotnyj trud“ kolūkio brigadininkas R. Voropajevs llogai vykdo savo pareigas, pažeidžia drausmę, girtuokliauja.

RVK žemės ūkio skyriaus vedėjas drg. Kazlauskas pra-

nešė, kad nurodyti korespondencijoje faktai teisingi. Padėčiai ištaisyti į vietą buvo nuvykęs žemės ūkio skyriaus darbuotojas. Klausimas buvo apsvarstytas kolūkio valdybos posėdyje. Brigadininkui Voropajevui už blogą vadovavimą brigadai bei drausmės pažeidimą nurašyti darbadieniai ir išreikštas griežtas įspėjimas.

Iš mokyklų gyvenimo Glaudūs mokyklos ryšiai su mokinių tėvais

Dažnai Degučių septynmetėje mokykloje №2 galima sutikti mokinių tėvus, kurie čia atvyksta pasiteirauti, kaip mokosi jų vaikai, tariasi su mokyklos direktoriumi bei klasių auklėtojais, kaip geriau vaikus auklėti.

Tėvų domėjimasis savo vaikų mokymusi ir elgesiu nemažai padėjo pedagogų kolektyvui siekiant aukšto moksleivių pažangumo.

Šių mokslo metų pradžioje VI klasės mokinyš Isakijus Michailovas mokėsi silpnai, dažnai gaudavo nepatenkinamus pažymius. Jo tėvas atsilankė į mokyklą. Pasikalbėjęs su klasės vadovu, atskirų dalykų dėstytojais, jis išsiaiškino vaiko atsilikimo priežastis, pradėjo labiau kontroliuoti, kaip Isakijus rengiasi pamokoms. Ir jau pirmojo ketvirčio gale Isakijus nepatenkinamų pažymių neturėjo.

Dažni svečiai mokykloje mokinių tėvai Lizunova, Grigorjevas ir daug kitų.

Jie visi su džiaugsmu pažymi, kad tik Tarybų valdžia jiems sudarė sąlygas tinkamai auklėti savo vaikus. Mokykla ne tik moko, lavina ir auklėja vaikus, bet padeda juos auklėti ir tėvams.

Mokytojai stengiasi pateisinti tėvų pasitikėjimą mokykla ir patys palaiko su jais glaudžius ryšius. Jie dažnai aplanko moksleivius namuo-

se, stebi jų darbo sąlygas, duoda nurodymus ir patarimus tėvams.

Aktyviai praeina tėvų susirinkimai, kuriuose dalyvauja visi tėvai. Paskutiniame susirinkime buvo apsvarstyti antrojo mokslo metų ketvirčio rezultatai. Geriausiųjų mokinių tėvai Popovas, Lizunova, Grigorjevas, Samochvalovas papasakojo, kokias jie sudaro sąlygas vaikams mokytis, kaip kontroliuoja jų darbą. Buvo perskaityta paskaita „Mokykla ir šeima“. Šiame susirinkime buvo apsvarstytas partijos XIX suvažiavimo direktyvų išskeltas uždavinys dėl polittechninio mokymo vidurinėse mokyklose. Klausimo svarstymas sukėlė didelį tėvų susidomėjimą, jie iškėlė daug klausimų, susijusių su polittechninio mokymo pritaikymu praktikoje.

Tėvų komitetas irgi nemažai nuveikė palaikant mokyklos ir šeimos ryšius. Jis daug padėjo įgyvendinant visuotinio septynmetčio mokslo įstatymą, organizuojant moksleivių vakarus, rytmečius ir kt.

Mūsų mokyklos praktika rodo, kad mokyklos ir šeimos ryšiai yra svarbi priemonė gerinant mokomąjį auklėjamąjį darbą.

A. Kvasovas,
Degučių sept. mokyklos №2 mokytojas

Stalo teniso pirmenybės rinkimų garbei

Štomis dienomis Zarasų I vidurinės mokyklos sporto būrelio komitetas rinkimų į vietines Tarybas garbei suorganizavo stalo teniso pirmenybes.

Šių rungtynių tikslas išaiškinti pajėgiausius mokyklos stalo tenisininkus ir populiarinti stalo teniso sportą mokyklos moksleivių tarpe. Sta-

lo tenisininkai pagal surinktą atitinkamą taškų kiekį gaus visasajunginius stalo teniso atskyrius.

Gerai pasirodė atskyrininkai—P. Juknevičius, R. Gai galas, P. Janaudis, jaunieji stalo tenisininkai G. Juknevičius, V. Sargelis.

Pirmenybės tęsiasi.
L. Armietis

KAPITALO ŠALYSE

VAIKAI, NETEKĘ VAIKYSTĖS DŽIAUGSMO

Sąryšyje su tuo, kad Turkija pavirto amerikine kolonija, dar labiau pablogėjo ir be to skurdi Turkijos liaudies padėtis.

Šalyje, kurios gyventojai sudaro 21 milijoną žmonių, gydytojų yra vos daugiau kaip 3 tūkstančiai, o medicinos seserų priskaitoma iš viso 400. Moterys Turkijoje absoliučiai nežino, kas tai yra medicininė pagalba gimdyvėms. Skurdas toks didelis, kad net miestuose motinos priverstos svyruoti naujagimius į laikraščio popierių. Vaikų mirtingumas siekia katastrofiškus dydžius. 1951 metais Turkijoje iš 800 tūkstančių naujagimių mirė 400 tūkstančių. Net pats Turkijos sveikatos apsaugos ministras buvo priverstas pripažinti, kad „nėra kitos tokios šalies, kur vaikų mirtingumas būtų toks didelis“. Jis tik nepridėjo, kad kai Turkijoje

600 milijonų lirų (metams) išleidžiama karui pasiruošti ir tik 60 milijonų lirų socialiniams poreikiams, tai kur jau begalvoti apie vaikus!

Tačiau ir tie vaikai, kurie išgyvena Turkijoje—neturi tos džiaugsmingos vakystės, kurią turi turėti kiekvienas vaikas. Turkijos darbo žmonių vaikų laukia arba likimas beglobių, kurie tūkstančiais bastosi po šalį, arba 12 valandų darbo diena fabrikuose ir gamyklose, kur vaikai priimami nuo septynerių metų amžiaus.

Sunku patikėti, kad mūsų amžiuje praktikuojamas vaikų pirkimas ir pardavimas. Tačiau Turkijoje tai įprastas dalykas. Turkijos laikraščiai šaltakraujiškai praneša apie tokius faktus kronikoje. Pavyzdžiui, neseniai laikraštyje „Chiuriet“ buvo patalpintas skelbimas, kad Samsuno miesto gyventoja Medicka

Zootechnikos patarimai Tinkamai paruoškime reprodكتورius kerigimo sezonui

Partijos XIX suvažiavimo direktyvose dėl penktojo penkmečio plano iškelti dideli uždaviniai visuomeninės gyvulininkystės vystymo srityje.

Dabartiniu momentu, vykdam šiuos uždavinius, gyvulininkystės darbuotojams būtina atkreipti didelį dėmesį į prasidedantį stambiųjų raguočių kergimo sezoną.

Mūsų sąlygomis dabartiniu laikotarpiu karvės daugumoje veršiuojasi vasario mėn. pabaigoje ir kovo mėnesį. Tai gi kovo mėn. ir prasideda pats kergimo sezonas.

Ilgametė praktika parodė, kad reprodكتورius gali duoti geros kokybės spermą ir apvaisinti pateles tik tinkamai paruoštas ir būdamas veisimo kondicijoje, t. y. neperdaug nupenėtas ir neliesas. Norint savo turimais reprodكتورiais apvaisinti visuomenines ir taip pat kolūkiečių karves, turime jau dabar susirūpinti bulių šėrimu, užlaikymu bei priežiūra. Jei bulius buvo užlaikomas netinkamai, tai dar yra maždaug mėnuo laiko iki kergimo sezono, per kurį galima bulių paruošti.

Pirmoje eilėje buliui reikalinga pagerinti pašaro davinį. J davinį turi jėiti mažiau stambiųjų pašarų, nes nuo per didelio šių pašarų kiekio buliai pasidaro pilvoti, būna sunkūs, nevikrus ir blogai apvaisina karves. Buliaus davinys turi susidaryti iš baltymingų pašarų. Per didelį kiekį sultingų pašarų buliui duoti nepatartina, tačiau ir be jų apsieiti negalima. Jei davinyje trūksta mineralinių me-

džiagų, tas neigiamai atsiliepia spermos kokybei. Mineralinių medžiagų trūkumą galima papildyti duodant nedideliais kiekiais valgomosios druskos, fosforo, kaulamiltčių ar kreidos.

Reprodكتورius taip pat daug reikšmės turi tinkamos patalpos, odos valymas ir mankšta. Patalpa privalo būti šviesi, gerai vėdinama, švari ir šilta. Sveikatingumui palaikyti kiekvieną dieną reikalinga su šepetiu valyti jo odą, nes tik švari, neužteršta oda gali normaliai kvėpuoti. Labai žalingas reiškinys buliaus sveikatingumui ir jo lytinei potencialai yra laikymas tvarte visą žiemą—nuo rudens iki pavasario. Buliui kasdien reikalinga duoti mažiausiai 2 val. pajudėti ore, specialiai įrengtuose garduose arba pravedžioti. Patarinama bulių nekergimo laiku naudoti nesunkiam darbui, pvz., pašaro atvežimui, vandens atvežimui ir kitiems darbams fermoje. Nesunkus darbas duoda labai gerų rezultatų, nes bulius, būdamas gryname ore, gaudamas pasivaikščioti, geriau išsivysto, ir—kas ypač svarbu—pripanta prie žmogaus ir nebūna piktas.

Taigi atkreipkime rimtą dėmesį tinkamam reprodكتورių paruošimui artėjančiam kergimo sezonui, kad galėtume sukergti visas karves aukšto produktingumo buliais. Kolūkių fermų vedėjų uždavinys rūpintis, kad nepaliktu nė vienos bergždžios karvės.

M. Dovidvila,
Zarasų galvijų veislyno zooteknikas

Trumpai

„Tarybinio artojo“ kolūkyje gerai prižiūrimi arkliai. III brigados arklaininkai J. Bukelskis, nors būdamas ir senyvo amžiaus, savo pareigas atlieka energingai ir kruop-

čiai. Arkliai visuomet pašeriami, pagirdomi, valomi.

Neblogai arklus prižiūri arklaininkai K. Kavalauskas ir J. Malakauskas.

A. Juškėna

mo iš moksleivių vadinamų „saugomų komandų“. Šių komandų uždavinys—karinis parengimas ir karo taktikos, kurią taiko amerikiniai grobikai Korėjoje, nagrinėjimas. Be to, Turkijoje yra jaunėniųjų mokinių „vilkučių“ organizacija ir „boiskautų“ organizacija, kuri apima 13,5 tūkstančio berniukų nuo 11 ligi 18 metų amžiaus. Šių organizacijų tikslas—jaunimo auklėjimas žmonių neapykantos ir naujo karo neišvengiamumo įsisąmoninimo dvasia.

Amerikiniai valdovai nesigaili „pagalbos“ Turkijos buržuazijai. Jie užverčia Turkiją bulvarine literatūra, gangsteriniais filmais, lošimo kaulais ir kitomis toli ne mokyklinėmis priemonėmis.

Atėmimas vaikams vaikystės džiaugsmo, ideologinis ir moralinis jaunimo ištvirkinimas yra amerikinių karinių pasiruošimų Turkijoje sudėtinė dalis. O Turkijos vyriausybė rūpinasi tik vienu—kaip geriau įtikti savo amerikiniams šeimininkui. **N. Jermolajevs**

Izraelyje TSRS misijos teritorijoje sprogo bomba

Tel-Avive vasario 9 d. piktadariai, policijai aiškiai nuolaidžiaujant, įvykdė teroristinį aktą, nukreiptą prieš tarybinės vyriausybės misiją Izraelyje. Tą dieną TSRS misijos teritorijoje nusikaltėliai metė bombą. Sprogimo išdavoje buvo sužeisti pastuntinio K. V. Jeršovo žmona, misijos bendradarbis A. P. Sysojevo žmona ir misijos bendradarbis I. G. Grišinas. Misijos pastatų dalis buvo sugriauta.

Reikia pažymėti, kad prieš įvykdant šį niekšišką nusikaltimą buvo varoma nežabota šmeižto kampanija prieš Tarybų Sąjungą, dalyvaujant oficialiems Izraelio asmenims, atvirai kursčiusiems priešiškiems veiksams prieš Tarybų Sąjungą ir prieš TSRS diplomatinę misiją Izraelyje.

(TASS—ELTA).

Ivykiat Korėjoje

Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Liaudies armijos vyriausioji vadovybė pranešė, kad vasario mėn. 10—11 d. d. Korėjos Liaudies armijos Junginiai ir kitų liaudies savanorių dalys visuose frontuose vykdė atlikerinius mūšius su amerikiniiais-angliškaisiais interventais ir lisymanine kariuomene. Frontuose esminių paktimų neįvyko.

Vasario 10—11 d. d. Liaudies armijos zenitinės dalys ir šauliai-priešo lėktuvų medžiotojai numušė 5 ir apgadino 5 prieš lėktuvus.

(TASS—ELTA).

Pranešimas

Š. m. vasario mėn. 18 d. 11 val. LKP rajono komiteto bibliotekos patalpose įvyks partinio ir komjaunimo švietimo tinklo propagandistų seminaras.

Seminare, be metodinių ir seminarinių užsėmimų, propagandistams bus perskaitytos paskaitos: „J. V. Stalinas atrado ir pagrindė pagrindinį ekonominį socializmo dėsni“—lektorius drg. Vitukinas, „J. V. Stalinas apie planingo (proporcionalaus) TSRS Haudies Okio išvystymo dėsni“—lektorius drg. Diominas.

Atitaisymas

A. Zavjalovo straipsnyje „Padaryti galą žioplumui ir nerūpestingumui“, išspausdintame praėjusiam „Pergalės“ numeryje, neteisingai nurodyta, kad I. Goršanovas buvo pašalintas iš partijos.

Iš tikrųjų Goršanovas stengėsi palikti partiją, bet jo nepriėmė, kaip buvusio rangovo ir išnaudotojo.

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS